

Zaak T-121/95

European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA) tegen Raad van de Europese Unie

„Anti-dumpingrechten — Schade — Recht van verweer”

Arrest van het Gerecht (Vierde kamer — uitgebreid) van 17 december 1997 II - 2394

Samenvatting van het arrest

- 1. Gemeenschappelijke handelspolitiek — Verdediging tegen dumpingpraktijken — Schade — Verificatie door Commissie als onderzoeksinstantie — Bewijslast — Bepaling van prijs van gedumpt product en van prijs van product uit Gemeenschap — Aanpassing wegens kwaliteitsverschillen — Inaanmerkingneming van waarneming van afnemer — Beoordelingsbevoegdheid van instellingen — Rechterlijke toetsing — Grenzen
(Verordening nr. 2423/88 van de Raad, art. 4, lid 2, sub b)*
- 2. Gemeenschapsrecht — Beginselen — Recht van verweer — Eerbiediging in administratieve procedures — Anti-dumping — Verplichting van instellingen om informatie van betrokken ondernemingen te verzekeren — Draagwijdte
(Verordening nr. 2423/88 van de Raad, art. 7, lid 4)*

3. *Gemeenschappelijke handelspolitiek — Verdediging tegen dumpingpraktijken — Schade — Beoordeling van gevolgen van invoer voor communautaire productie — Winstderving van producenten — Beoordelingsbevoegdheid van instellingen — Rechterlijke toetsing — In aanmerking te nemen factoren*

(Verordening nr. 2423/88 van de Raad, art. 4, lid 2, sub c)

1. In een anti-dumpingonderzoek is het de taak van de Commissie, als onderzoeksinstantie, om uit te maken, of het gedumpte product schade veroorzaakt wanneer het in de Gemeenschap in het vrije verkeer wordt gebracht. Daarbij moet de Commissie nagaan, of er een aanzienlijke onderbieding is geweest in vergelijking met de prijs van een soortgelijk product in de Gemeenschap, waartoe zij gebruik moet maken van de op dat tijdstip beschikbare gegevens, zonder de bewijslast bij een der partijen te leggen.

Voor de beantwoording van de vraag, of een aanpassing van de prijs van het gedumpte product gerechtvaardigd is wegens een verschil in kwaliteit tussen dat product en een soortgelijk product uit de Gemeenschap, moeten ingewikkelde economische situaties worden beoordeeld. De rechterlijke toetsing van deze beoordeling dient zich derhalve te beperken tot het onderzoek, of de procedurevoorschriften in acht zijn genomen, de feiten materieel juist zijn en of geen sprake is van een kennelijke beoordelingsfout of van misbruik van bevoegdheid.

Aanpassing van de prijs wegens kwaliteitsverschillen is overigens hoofdzakelijk een kwestie die samenhangt met

de waarneming van de afnemer, aangezien het bij de vaststelling van een aanpassing gaat om de prijs die de afnemer bereid is voor de gedumpte producten te betalen in vergelijking met de in de Gemeenschap gefabriceerde producten, en niet om objectieve verschillen tussen die producten.

2. Aan het vereiste van eerbiediging van het recht van verweer is voldaan, wanneer de betrokken onderneming tijdens de administratieve procedure voorafgaande aan de vaststelling van een anti-dumpingverordening in de gelegenheid is gesteld haar standpunt kenbaar te maken met betrekking tot de juistheid en relevantie van de voornaamste feiten en overwegingen waarop de instellingen hun conclusies hebben gebaseerd. In dit verband wordt door het verzuim om mededeling te doen van een element dat enkel een bevestiging is van andere informatie en geen deel uitmaakt van de in de betrokken verordening weergegeven motivering, de betrokken onderneming niet haar recht van verweer ontnomen.

3. In het kader van de rechterlijke toetsing van de vaststelling van de schade in een anti-dumpingonderzoek moet het Gerecht nagaan, of de gemeenschapsinstellingen zich bij de beoordeling van de

winstderving van de communautaire producenten en met name van de benodigde winstmarge om concurrerend te blijven, hebben gebaseerd op feiten die materieel juist zijn, en of deze feiten niet kennelijk onjuist zijn beoordeeld, in de context van de situatie zoals deze zich ten tijde van de vaststelling van de bestreden handeling

voordeed. Bewijsmiddelen die niet tijdens de administratieve procedure zijn aangevoerd en die bijgevolg niet door de instellingen in aanmerking konden worden genomen ten tijde van de vaststelling van de bestreden verordening, kunnen bij deze toetsing derhalve buiten beschouwing blijven.